

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: főtca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.
Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 50 „

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitlér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadhatók el.

Előfizetési felhívás

EPERJESI LAPOK

társadalmi s gazdasági hetilapra.

Előfizetési feltételek.

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „

Az előfizetési pénzek az **Eperjesi Bank-egylet könyvnyomdájába** intézendők.

Vidéki előfizetések legcélszerűbben postaltalvánnyal eszközölhetők.

Eperjes, ápril 6-án.

Hogy rendőrségünk jelenlegi szervezete nem felel meg a mai kor fokozott igényeinek, ez oly tény, melyet a tapasztalás kétségen felül helyezett.

A közbiztonság és vagyonbátorság elleni merényletek száma napról napra növekedik. Hogy ennek egyik főoka a mindenféle kedvezőtlen körülményekből eredt nyomorban keresendő, ki tagadná? Hanem a tény az, hogy — mint fennebb megjegyeztük — a törvényszegések mindinkább gyakoriabbakká válnak.

A rendőri közegeknek egységes, katonailag szervezett testületet kell képezniük, mely oly helyzetben van, hogy önműködését és függetlenségét a közönséggel szemben mindenkor és minden irányban megőrizhesse.

A jelenlegi rendőrség a megyékben nem felel meg az általános követelményeknek, bármennyire törekszik is arra, és bármily nagy legyen a közegekben az akarat és ügybuzgóság. Mert habár a pandúrság bizonyos határig szintén katonailag van szervezve, mégis e tekintetben minden megye saját helyi igényeit vette zsinórmértékül és a helyi szükséghez képest szervezte rendőrségét.

Hiányzik ennél fogva az oly annyira szükséges egyöntetűség, s az egyes megyék rendőrségi közegei közt azon kapocs, mely az együvértartozás érzületét az egyes tagokban megerősítené s így az egész intézménynek az állandóság, szilárdság és erő jellegét kölcsönözné.

Hogy ez csakugyan így van, kétségtelenül az azon tény, hogy akárhány hírhedt rabló, ha egyik megyében az ottani rendőri közegek buzgósága és kötelességérzete folytán szökni kezdett a világa, átsapott a másik és onnan a harmadik megyébe. Ily módon hosszan üzve veszedelmes játékát.

Ily esetek szükségkép rendkívül hátrányos kihatással voltak a terrorisált vidékre nézve nemcsak az okozott és szenvedett anyagi károk miatt, hanem azon erkölcsi hátrányoknál fogva is, melyeket e rablóknak, oly soká büntetlenül maradt, garázdálkodása maga után vont.

Nagy baja továbbá a mi rendőrségünknek, hogy eltekintve az gyöntettség és egységes szervezet hiányától, többé kevésbé azon közönségtől függ, melynek körében van hivatalva a közbiztonság és vagyonbátorság feltevése.

Ezen körülmény kiváló mérvben a városokban lép előtérbe.

Városokban a rendőrség főnöke, a városi kapitány, a többi tisztviselővel együtt hat évre választatik.

Tudvalévő dolog, hogy azok, a kik köztisztviselővé válnak, csak a legtrikább esetekben vannak oly anyagi helyzetben, mely önműködésüket s függetlenségüket választóikkal szemben ez oldalról biztosítaná.

Az pedig, hogy egy tisztviselő, ki feléle alárendeltségi viszonyánál, lefelé pedig a választásokra való tekintetnél fogva, erélyes fellépésében többé kevésbé minden esetre gátolva van, az általános követelményeknek tökéletesen megfeleljen, ez, tisztán emberileg véve, sem nem várható, sem nem képzelhető.

A ki mégis képes erre, hogy ily körülmények között mind ezen befolyások alól emancipálja magát s függetlenségét tisztán megőrizze, annak mindenestre nagy önmegtartóztatással kell bírnia, különösen, ha a hivatal melyet visel nézve — mint ez rendszerben van — életkérdés.

Igen kívánatos ennél fogva, hogy az e tekintetben már kilátásba is helyezett reformok minél előbb megfűtessenek. Hogy azonban ezek is csak akkor és azon esetben fognak az óhajtott eredményre vezetni, ha gyökeres rendszerváltoztatás alapján fognak eszközöltetni, az kétséget nem szenved; mert félrendszerűséggel épen oly kevéssé lesz a bajon segítve, mint akár a más téren alkotott hasonló intézkedésekkel.

Kiváló örömet idézett ennél fogva elő, a napi sajtó által újabb is hozott azon hír, hogy a kormányának szándéka van egy országos, állami rendőrség felállítását készíteni elő.

Válasz.

Tisztelt szerkesztő ur!

Nehogy az olvasó közönség becses lapjának f. évi 14. számában megjelent, „Siralmas egészségügyi állapotaink” című cikke által rettegésbe hozassék, és netalán azt higgye, hogy megyénk területén a roncsoló toroklob járványosan dühög, és halomra dönti áldozatait: készletve érzem magamat ezennel kijelenteni, miszerint ezen nyugtalanító hír mindekkoráig — hála az égnek — legnagyobb részt egészen alaptalan. Ugyanis: ámbár nem tagadható, hogy a kanyaró és vörheny már a múlt nyár óta e megye területén, különösen pedig a három sz. k. városban, járványos jelleggel lépven fel, a megbetegülések helyenként annyira megsaporodtak, miszerint a járvány lehető megszorítása tekintetéből a gyermekkertek és elemi iskolák hatóságilag csendelt egy idei bezáratása szükségesnek mutatkozott, — valamint nem vonható kétségbe az sem, hogy ezen küteges bántalmak járványos voltának, több gyermek esett áldozatul, mint az rendes viszonyok között történni szokott, és hogy *egyes esetekben* a vörhenyvel párosúlva a toroklob roncsoló alakjában fellépte is észleltetett; mindannak dacára ezen említett küteges bántalmak befolyása mindekkoráig egészben véve jóindulatúnak, és az esetek túlnyomó többségében veszélyes szövődményektől mentnek bizonyult.

Nem lehet feladatunk e helyütt mindazon elháríthatlan akadályok bővebb fejtegetésébe bocsátkoznom, melyek a közegészségügy rendezésének, és a közegészségügyi törvény gyors és teljes keresztülvitelének útjában állanak, — hivatkozom csupán népünk közönyösségére, mely a hatósági

közegek e tekintetben működését oly annyira nehezíti, sőt gyakran elbénítja; és a midőn sajnosan kell tapasztalunk, hogy nem csupán szegénysorsú népünknek, de vajmi gyakran a miveltebb körökben is azon megrögzött álhit divik, miszerint minden gyermek kénytelen a kütegeken átesni, — hogy azok nem gyógykezelhetők, — orvosra és gyógyszerekre szükség nincsen, csoda-e, ha ilyen körülmények közepette, a jóindulatu küteges bántalmaknak is a szokottnál több gyermek esik áldozatul? Vagy a midőn tapasztalunk kell azt, hogy e megyebeli sz. k. városok egyikének a múlt hónapban különböző bántalmakban elhalálozott 16 egyéne között 11 nem vette igénybe az orvosi segélyt, — lehet-e csodálkozunk azon, hogy a falu népe csak kivételesen fordul betegség esetében az orvoshoz?

Megnyugtatósára azonban az olvasó közönségnek és M. D. urnak is szolgáljon azon észlelés, hogy a fentnevezett küteges bántalmak uralma megyénk területén már is legnagyobb részt megszűnt, és itt ott fordulnak még számosabb megbetegedések elő.

Nem titkolhatjuk el végül őszinte örömlünk, a felett, hogy találkoznak nemeslelkű egyének, kik áthatva szegény népünk sanyaru sorsa iránti részvétől az ő érdekében szólnak fel; és a midőn M. D. urnak ezen buzgóságáért őszinte hálaikat fejezik ki, felkérjük miszerint adandó alkalommal — incognitóját félretéve — ne csupán felszólalása által kegyeskedjék ilyenmü súlyos közesetekre a törvényhatóság orvosait figyelmeztetni, hanem sziveskedjék emberszereteté ideje korán tette is érvényesíteni; — mert ha azon időben, a midőn lakhelyén oly nagy vala a halandóság „hogy a folytonos harangzúgástól már belefárad a hallgató füle” — alkalmatosságát, — melylyel kétségtelenül rendelkezik — legalább egy vagy kétszer küldött volna az illető járásorvosért, megis győződhetett volna arról, hogy az orvos felhívásának rögtön eleget téve, díjtalanul sietett volna ki a járványozott helyre és igyekezett volna segíteni a szenvedő gyermekeken.

Teljes tisztelemmel kijelentése mellett maradtam Eperjesen 1877. évi április hó 4 én.

A tisztelt szerkesztő urnak

lekötöztetett szolgálja

Dr. Krájzell Aurél,

sárosmegyei főorvos.

Tűzoltóegyleti mozgalmak.

Az Eperjesen megalakult önkéntes tűzoltóegylet iránti általános érdeklődés, legközelebb szépművészetileg is készülni nyilatkozni.

Kubinyi Albert ur az egylet elnökének kezdeményezése folytán, — ki arról ismeretes, hogy minden közérdekű ügy iránti meleg részvételének mindenkor erélylyel tud és akar megfelelő gyakorlati érvényt szerezni, — a helybeli műkedvelői körök intőzói, az egyleti pénztár javára két műkedvelői estélyt rendeznek, s e végből egy színmű előadása e hó 15-ére, és egy hangverseny e hó 22-ére van kitűzve.

Az egyletet magát már azért is örömmel üdvözljük, mert annak, — hasznos voltától eltekintve, — mint minden közérdekű egyletnek általában nagy társadalmi jelentősége is van. A társadalmi osztályok közvetlen érintkezése sok előteletet oszlat el, sok tehetséget hoz napvilágra, bizalmat kelt egymás iránt s gyakorlati téren megtanít mindenkit arra, hogy közös célok elérésére vagy súlyos időviszonyokban csak megfelelőleg szervezkedve s egymást támogatva vagyunk képesek az óhajtott eredményhez jutni.

Ezt legközelebb a finta tüzesnél tapasztaltuk, hol a határt nem ismerő áldozatkészségével, a szerencsétlenség helyszínén megjelent gróf Des-

sewly család tagjai minden részre kiterjedő segí-
lyének, s a tűzoltó főparancsnok Bornemissza
Boldizsár ur erélyének, s személyzetével együtt
tanúsított önfeláldozásának lehet — öt emberélet
megmentését köszönünk.

Bennünket a mindenség alkotója csak 12
oldalbordával látott el ugyan, de a 13-ik helyébe
kaptuk tudvalevőleg kedves feleségeinket, — persze
a nem kedveseket is, a mi ugyan már ide nem
tartozik; ennél fogva kétségtelen lévén, hogy Ádám
ősapánk 13 oldalbordával került a világra, —
mióta Darwin, Vogt és elvtársaik őseinket a 13
oldalbordásak nemzedékében felfedezték, — s az
által mindnyájunk számára ki van az ősnemes
levél állítva, még pedig nem enyészettek alvettett
kutyaorrre, de kedves bolygónk közös honunk
egész területére írva a természet maradandó be-
tűvel, — azt hiszem, mindenünk lehet akár
valami féle Deutschrücker, akár kamarás, de egye-
dül ezen minőségénél fogva tűzoltó bizony nem,
mert ennek a rodhasztó béke közepette is rom-
boló elemekkel kell megküzdnie, melyekkel nem
lehet se békét kötni, se protocollumot aláírni.

A műkedvelői előadások műszaki rendezését
Berzeviczy Albert ur vállalta magára s e tény már
maga biztos kilátásba helyezi, hogy ez estélyeken
sokoldalú művelésben fogunk részesülhetni. Ber-
zeviczy ur nagy nyereség az e vidéki társadalmi
körünkre; — az elméleti és gyakorlati téren ta-
nusított műértelme, tudománya s a közéletbeni
fellépése által, a jellem és tehetségéből származó
összhangzatos benyomást teszi a tár-
saságban mely önkéntelen Priornak Bolingbroke-
hoz intézett szavait juttatja esszünkbe. „Men
respect you, and women love you“ ha tehát vala-
kinek úgy bizonynyal neki fog sikerülni a megfe-
lelő erők megszerzése által a netán előforduló
akadályokat elhárítani.

Végre felemeljük, hogy a hangverseny nem
fog a prosai közvetlen hazamenetellel végződni,
hanem egy kiváló kivirradtig tartható hódolattal,
még egy muzsa iránt; s a kinek kedve, alkalma
is lesz a hangversenyben élvezett harmóniákat
más téren is élvezhetni, mert a hangverseny be-
fejezte után táncz fog következni. P. J.

Megyei közlemények.

A f. évi ápril 12-én és folytatólag tar-
tandó rendkívüli megyebizottsági közgyűlés (tárgy-
sorozata:

1. A f. évi március 12-én és folytatólag tar-
tott megye bizottsági rendes közgyűlés 2030/1. sz.
alatt hozott határozata értelmében, a megüresült
raszlaviczai járási szolgabírói tisztségek választás
utján betöltése.

2. A fentebbi közgyűlés 2170/2. sz. a. hozott
határozatához képest s a nagyméltóságú m. kir.
belügyministerium f. évi március 2-án 9372. sz.
alatt kelt rendelete folytán a törvényhatóság terü-
letének a három sz. kir. város bekebelezése kö-
vetkeztében, az 1876. XX. t. c. 7. §-a szerint

szükségessé vált új felosztása bizottsági tagokat
választó kerületekre, illetőleg az új beosztás elő-
készítésére a fentebbi közgyűlési határozat által
kiküldött választmány javaslatának tárgyalása.

3. A nagyméltóságú m. kir. belügyministerium
f. évi március 10-én 10831. sz. alatt kelt le-
irata a szolgabírói segédek alkalmazása tárgyá-
ban.

4. Főispán ő méltóságának f. é. március 16-án
78. sz. alatt kelt átirata, melylyel a megye kö-
zönségének tudomására hozza, hogy Takács István
szolgabírói irnokot, tiszteletbeli szolgabíróvá ne-
vezte ki.

5. A nagyméltóságú m. kir. belügyministe-
rium f. évi március 25-én 899. sz. alatt kelt le-
irata, melylyel tudatja, hogy az Eperjesen alaki-
tandó adófelszámolási bizottság elnökéül Kolosy
Miklóst, h. elnökül pedig Dobay Sándort ne-
vezte ki.

6. Szentandrassy Lajos megyei bizottsági tag
nyilatkozata, melylyel kijelenti, hogy legtöbb adót
fizetői biz. tagsági jogát nem mint Eperjes város
kiküldötte, de megyei minőségben kívánja gyakor-
olni.

7. Czabaly Géza megyei bizottsági tag nyi-
latkozata, a legtöbb adót fizetők névsorába lett
bejegyeztetése iránt.

8. Pest-Pilis Solt-Kiskun megye közönségé-
nek átirata, melyben a megye közönségét az
Ausztriával kötendő vám- s keresk. szerződés és
a bankügy tárgyában a képviselőházhoz intézett
kérvényéhez leendő hozzájárulásra hívja fel.

9. A megyei pénztár vizsgálatáról a pénztár-
vizsgáló bizottság által f. évi március 30-án föl-
vett jegyzőkönyv.

Eperjesen, 1877. március 31-én.

Különfélék.

Az eperjesi kisdenevelő egyesület f. 1877.
évi ápril 18-án d. u. 3 órakor a város ház tanács-
termében rendkívüli közgyűlést tart, melyre az
egyesület minden egyes tagja ezennel tisztelettel
meghívatik. A közgyűlés tárgyai: 1. az egyesület
részére, Kavalszky Agosttól a magyar utcán 239
szám alatt megvett egész háztelekre nézve kötött
és a közgyűlés jóváhagyó határozatát igénylő
szerződés; — és esetleg 2. ezen megvett háznak
az egyesület céljának megfelelő átépítése illetőleg
berendezése iránt. Eperjes 1877. ápril 3-án.
Szentandrassy Lajos, egyesületi elnök.

Gyorsírási tanfolyam. A gyorsírás sok-
féle hasznát és előnyeit fejtegetni, a mai korban,
melynek egyik jelszava: az idő pénz! teljesen
fölszemes. A gyorsírás gyakorlati fontossága
annyira el van már ismerve, hogy a kinek csak
módjában van, e tekintetben magát kiképezni, nem
igen szalasztja el az alkalmat. Örömmel szolgál
tehát t. olvasóinkat arról értesíthetni, hogy ifj.
Czigán János úr okleveles gyorsíró városunkban
f. hó 20-án három havi gyorsírási tanfolyamot
nyit. A tandíj lehetőleg mérsékelt. A beírási

díj ugyanis csak 50 kr-ra, a három havi tanfolyam
díja pedig mindössze 1 frt. 50 kr-ra van szabva.
Beíratkozni lehet f. hó 20-ig mindennap, délutáni
1/2 2-től 3-ig, a gyorsírónál, főtca 199 sz. I.
emelet.

A felette jutányos feltételek remélni enge-
dik, hogy a kedvező alkalmat számosan fel fogják
használni.

Egy gyilkos párbaj ment végbe nem rég
Collensvilleben, Californiában egy orosz és egy
görög között. Mind a kettő sanfranciskói halász
s a vizályt köztük a keleti kérdés szította föl.
Az orosz egy hat csövű revolvert vont elő, a görög
egy hosszú tört s megkezdődött a párbaj, olyatén
módon, mint a „Samu bácsi“-ban mutatják a nem-
zeti szinpadon: vadászni kezdtek egymásra. Oly
elkeseredett volt a küzdelem, oly állatiasan dühös
mind a két fél, hogy a közöttük állók nem merték
megközelíteni, hogy vizsatarítsák. Csak mikor az
orosz revolverének utolsó csövét is kilötte, akkor
léptek közbe. Ekkor tűnt ki csak, mily szörnyű
módra marcangolták össze egymást. A görögnek
mind a hat golyó benn volt a testében, egy épen
alhasát találta elől s keresztül furódva egész testén,
hátral kilátszott. Ez volt a legveszedelmesebb
sebe. Az orosz testét tizenyolc szurás és vágás
találta, kettő mély és tátongó a fején, a többi
mellén, vállán és karjain. Táviratilag hitták oda
az orvosokat, kik a két örült sebeit bekötötték;
de a görög csakhamar meghalt, míg az orosz
San-Franciscoba sikerült szállítani a kórházba,
hol talán megmentik életét, de örökre nyomorék
marad.

A fővárosi vízvezeték 1876-ban. A főv. víz-
vezeték igazgató a vízvezetéknek 1776. évi mű-
ködéséről szóló évi jelentését beterjeszté a főv.
tanácsnak. E jelentésből röviden a következőket
közöljük: A pesti vízvezeték az 1877. év folytán
újából 166 házat látott el vízzel, az 1876 végével
ellátott házak száma ennél fogva 1648 és 19 önálló
gyárüzlet. Ez 1648 házban van 112,040 helyiség.
Minde helységek 1876-ban fogyasztottak 4.561,318
köbm. vizet, tehát átlagban egy nap 12.496 köb-
métert. Vízilleték fejében befizettetett 287,802 frt.
Az összes rendes vízvezeteki költség felment
91.867 frtra, vagy a szállított víz köbméterét szá-
mitva, került egy köbméter 1 3/4 kiba. Tiszta
haszon gyanánt maradt tehát 195,35 forint, mi
által a vízvezeteki készülékekbe 1876. végével
már beruházott 2.922,550 forintnyi tőke 6 3/5 %-lék-
kal kamatoztatik.

A mult számban közöltük az Eperjesen lévő
lakrészek számára vonatkozó adatokat. Ezek sze-
rint van városunkban 2115 szoba, 626 konyha és
102 istálló, összesen tehát 2843 piéce. Ha a ter-
ben lévő vízvezeték felállítására esetére a víznek
ezen lakrészekbe való bevezetése fejében (minden
egyes piéce-re 150 frtot számítva) 4264 frtnyi
összeg volna eredményezhető, ugy az évi fenntar-
tási költségek nem csak fedeztetnének, de még
felesleg is maradna.

TÁRCA.

A kéznek jelentősége a jogban.

Írta: Dr. Vécsey Tamás.

(Folytatás).

A kéz van hivatta nem csupán a tetszésnek
hanem az üdvözlőnek tolmácsolására is.

Már a régi emlékeken ha az embernek kezét
fölemelve s előre nyujtva látjuk ebből barátságos
üdvözlő magyarázatunk ki. Így mutatkoznak a
lovask ábrái minden római érmen mely „adventus“
(megérkezés) köriratot visel.¹⁾ A középkori titkos
és félelmetes bíróság (Fehmgericht) tagjai úgy
köszöntek egymásnak, hogy az érkező komor bíró
jobb kezét először saját bal vállára tette aztán az
üdvözlendő bíróra helyezte.²⁾

Az engesztelődés kibékülés jeleül kezét szok-
tunk nyujtani.

Az áldást is a kéztől várjuk. Ezért mondja
a költő:

„Aldjon meg az Isten
Mind a két kezével“.

A protestáns egyházban azok, kik ordinatio
által nyerik a hivatalos jelleget, ma is a régi
egyszerű de megható szertartással avattatnak fel.
A szentírás értelmében a vének (seniores) kezeit
a felszentelendőnek fejére teszik, s ima közben hi-
vatására minősítik.

Ennyiben a kéz egyházi jelentősége a
biblián nyugszik.

A kéz magyarázó kísérelője a buzgó imának.
Ki ne ismerné Arany János magasztos költemé-
nyét³⁾ melyben eme sorok ismétlődnek:

„Kis kacsoid összetéve szépen,
Imádkozzál édes gyermekem“.

Jártatok-e távoli völgyek szelid hajlásu cse-
des ölében? Beléptetek-e áhítatos boltívei alá a
kis templomnak, mely körül zöld dombok alatt a
kifáradottak szenderegik örök álmaikat? hallottá-
tok-e a buzgó becsületességnek őszinte fohászait?
Ha igen, a ki még el nem tömpült, érezte hogy
kezei imára kulcsolódtak önkénytelenül is.

Felédhetlenül cseng fülemben ezen néhány
gyöngyos a gazdag német irodalomból.

¹⁾ Dethier P. A. Augusteon. 35. lap. — ²⁾ Grimm.
D. R. A. 140. lap. — ³⁾ Arany J. költ. I. k. 966.

Stille nun ist Flur und Hain
Ferne Glocken klingen.
Noch als letzter Gruss herein
Frieden uns zu bringen.

Drum! im Thal ein Hüttchen steht
Hin den Blick ich wende,
Drienen faltet zum Gebet
Sie die frommen Hände.

Und ihr Auge himmelwärts
Einem Stern begnnet,
Der für mich ihr liebes Herz
Und den Traum ihr segnet.

F. X. Seidl.

A hatalmasok előtti hódolás jelül a közép-
korban divott (Grimm Deutsche Rechtsalterth. pag.
139), hogy a hódoló mindkét kezét összetette, és
ezt keze közé vette a hódolást elfogadó úr. Néha
térdelet a hódoló, kezeit ülő urának lábaira helyezte,
néhol dörzsölte, úgy mint ma füttetlen boltokban
egyéb teendő hiányában szokásos.

Az is divott a középkor hatalmasságainál,
hogy kezeikre rakatták felsőbbbségök zálogául a
csókot.

Még midőn XVI. Lajos Franciaországnak
1200 feju választott gyűlését 1789. májusban fo-
gadta, az alkotmányozó gyűlésnek tagjai a lovag-
kornak régi pompájával hosszú ünnepélyes sorok-
ban járultak a palotába a király kezének csókolása
végett. Minden lelkesedés nélküli szertartás de a
feudalimus kinyomata.

Epen ilyen módon pecsételte meg az alatt-
való engedelmességét az egyház fejedelmek és
hübér urak iránt.

A főrangú hölgyek mo:archiánkban is a
mely tisztelet szertartását végezik a korona irá-
nyában midőn a királyné kezeinek csókolására
bocsátatnak.

Az ókornak egész mélysége felé mutatnak
azon sajátos alkalmazásai a kéznek melyek a
mérésekre vonatkoznak.

A hajítás vagy lókés kalapácscsal (Hammer-
wurf) lándzsával, bottal, nyíllal, sarlóval, vassal,
kanállal, golyóval, kövell, mindannyi módot képez-
tek a határperek mellőzésére, a jogosultság ter-
jedelmének kijelölésére.

A kalapácsvetés (Hammerwurf)¹⁾ ismeretes a
régii hannoveri jogban, jelesül ha egyik gazda a

¹⁾ Grimm. D. R. A. 56. és 57. lap.

másiktól egyezségi egy darab földet kap: a
megyére megy, s bal lábára alatt átsújt egy
kalapácsot, so weit er wirft so viel wird dem
Privato private abgetreten²⁾.

Osnabrückben épen így mérték ki a közös
területből az egyeseknek mivelés alá bocsátandó
telkeket³⁾.

A kalapács ösidőben fegyver is lehetett.
Eredetileg párból, később kőből utóbb vasból.
Feltűnő hogy a kalapács mint bírói jelvény a
német jogban sokáig szerepelt. A felső Szepességen
hol bányák nincsenek, több épen nem iparos köz-
ségben magam is láttam hogy minden népgyűlés
alkalmával a községi bíró előtt fekszik az asztalon
a fakalapács, és nem szóval, nem kiabálással nem
is valami elnöki csepenyével hanem az által csinál
csendet és rendet, hogy az asztalt veri a kalapács-
csal. Érdekes kis vonás mely távoli vidékek és
távolok közt képez összekötő vonalat.

Lándzsádobás már a rómaiaknál is szokás-
ban volt. A fetalisok papi testülete ünnepélyesen
vettette át az ellenséges területre a hadüzenő
ultimatum értelmében a lándzsát.

A pogány római papság a jóslókat juttatja
eszembe.

A mily jó hangzású szó nálunk a mathema-
tica ép oly rosz értelmű volt a rómaiaknál. Ars
autem mathematica mond Divelesiamus⁴⁾ dam-
nabilis interdicta est omnino. — Akkoriban a
matematikusok alatt furfangos csalókat és jóslókat
értettek. A régi és későbbi jóslóknak igen kedvelt
alapokat nyujtot a kéz. Az okos a ki a „tenyerbe
nevet“, hitegette a világot hogy megismeri a kéz-
nek minőségéből az embert.

D'Arpantigny munkája, La chirognomonie ou
l'art de reconnaître les tendances de l'intelligence
d'après les formes de main. Paris 1843. sokak
előtt ismeretes. A kéz minőségére egész symbolicit
alapítottak, 4 alap osztályba sorozták a kezét u.
m. kezdetleges, mozgató, érzéki és szellemes kéz.
(Folytatása következik).

¹⁾ Strodtmann. In den hannov. gal. Aug. 1753. 9. és
10. lap. — Haltam 789. 790. lap. — ²⁾ Cod. IX. 18. 2.

Nach den Repräsentantenwahlen.

Alea est jacta! Die Würfel sind gefallen. Die Wahl der städtischen Repräsentanten fand — wie wir in der vorigen Nummer bemerkten — in beiden Wahlbezirken vorgestern, am 5. April, statt. Der obere Wahlbezirk stimmte im Rathungssaale des Stadthauses, der untere hingegen in den hiezu designirten Nebenlokalitäten des städtischen Rathungssaales.

Als Wahlpräsidenten fungirten die Herren Szendrői und Kubinyi Albert.

Bestimmt wurde im Sinne des Gesetzes von 8 Uhr früh bis 6 Uhr Abends.

Man war allgemein der Meinung, die Wahl werde sich zu einer sehr lebhaften gestalten. Das Ergebniß entsprach jedoch den Erwartungen in keiner Weise, und läßt sich im Gegentheile konstatiren, daß das Interesse, welches der Wahl seitens des stimmberechtigten Publikums entgegengebracht wurde, keineswegs ein größeres war, wie bisher.

Der Grund dieser auffallenden Enthaltamkeit ist wieder in jener Indolenz zu suchen, welche sich bei uns bei jeder Gelegenheit breit macht.

Es möge von den vitalsten Fragen die Rede sein, der Gleichmuth bleibt immer derselbe.

Brennt die Vorderseite des Hauses, so hält es der im rückwärtigen Theile Wohnende nicht für nöthig, aufzustehen. Er denkt: es bleibt ihm noch immer Zeit genug, um sich in das Unvermeidliche zu fügen, wenn einmal sein Dach in Flammen steht.

Geschieht aber dann nicht Alles nach den Ideen des Betreffenden, so hat er stets gewählte Kräfteausdrücke am Lager, mit welchen er seinen Unmuth bei jeder Gelegenheit zur Genüge bethätigt.

Die Zahlen sind am meisten geeignet, um die diesbezüglichen Verhältnisse zu illustriren. Wir führen also Ziffern an.

Die Gesamtzahl der Wähler beläuft sich auf 693, davon entfallen auf den oberen Wahlbezirk 400, auf den unteren hingegen 293.

Bestimmt haben jedoch im oberen Bezirke nicht mehr als 210, während im unteren Bezirke 172 abstimmten.

Das Ergebniß des Skrutiniums veröffentlichen wir — inwiefern dasselbe vor Schluß des Blattes durch die betreffenden Wahlpräsidenten bekannt gegeben wird — an anderer Stelle. Sollte das Skrutinium bis zum Schluß des Blattes — denn während wir diese Zeilen niederschreiben, ist dasselbe noch im vollen Gange — noch nicht zu Ende geführt worden sein, so werden wir das Namensverzeichnis der gewählten Repräsentanten erst in der folgenden Nummer bringen.

Noch eines Umstandes wollen wir erwähnen.

Während der Wahl wurde die interessante Frage aufgeworfen, ob die seitens der städtischen Repräsentanten entsendeten Herren die eigentlichen Wahlpräsidenten seien, oder ob die Ausübung der mit dieser Mission verbundenen Rechte dem Vicegespan des Comitatus zustehe?

Im Sinne des XVIII. G. N. vom Jahre 1871, fungirt in kleinen und großen Gemeinden der Stuhlrichter als Wahlpräsident, in Städten mit geregelter Magistratur der Vicegespan und im Verhinderungsfalle dessen Stellvertreter. Wird aber in einer der zur letzten Kategorie gehörenden Städte, bezückerweise bestimmt, so fungiren als Wahlpräsidenten die zu diesem Behufe entsendeten Mitglieder der Repräsentanz.

Außerdem heißt es in einem weiteren Abschnitte des angeführten Gesetzes, daß der Wahlpräsident vom Resultat der Wahl der Repräsentanz Bericht zu erstatten habe. Nun ist es aber evident, daß hiezu der Vicegespan, in Folge seiner Eigenschaft als Leiter des gesamten Comitatus, nicht berufen sein kann.

Die erwähnte Frage wurde auch in der That in diesem Sinne aufgeworfen und der Wahlact durch die seitens der Stadtrepresentanz entsendeten Wahlpräsidenten zu Ende geführt.

Correspondenzen.

Sebes, 2. April 1877.

Löbliche Redaction! Ihre besondere Theilnahme für Schule und Unterricht kennend, rechne ich mit aller Zuversicht, daß Sie diesen Zeilen den Raum in Ihrem hochgeschätzten Blatte nicht verlagern werden.

Unstreitig ist die Volksschule die Stätte, wo der Grundstein für's ganze Leben gelegt, der Ort wo das einstige Wohl und Wehe des Staatsbürgers begründet werden soll.

In unserer Zeit also wo trotz des gemeinsamen Ringens um den Fortschritt nach statistischen Daten dennoch fünfzehn hundert schularme Gemeinden in unserer Vaterlande existiren, wirkt es ungemein wohlthuend wenn man Männer erblickt, deren die allgemeine Volksbildung am Herzen liegt und die den noch brachliegenden Boden des Volksunterrichtes urbar zu machen sich bestreben.

Einen dieser edlen Vorkämpfer der Volkserziehung besigen wir in dem verdienstvollen Schulinspector Sr. Hochwohlgeb. Herrn L. v. Berzeviczy, dem überhaupt das Sároser Kom. die meisten Errungenschaften auf dem Gebiete der Volksschulen zu verdanken hat.

Und ist auch seit jeher der unermüdete Eifer dieses emsigen Schulmannes rühmlichst bekannt, sehe ich mich doch veranlaßt hier eines Umstandes zu erwähnen der von dem höchsten Grade der edlen Begeisterung für seinen Beruf Zeugniß gibt.

Die halbjährliche Prüfung der Sebeiser ihr öffentlichen Volksschule ward für den 28. v. M. anberaumt.

Die jungen Zöglinge harteten mit Sehnsucht des Tages an dem sie für ihren Fleiß durch den Herrn Schulinspector belohnt zu werden hoffen.

Allein der heißersehnte Tag kam, und mit ihm schienen alle Hoffnungen sich in Nichts zu verwandeln. Auf die erfolgte Einladung drückte Sr. Hochwohlgeb. brieflich sein Bedauern aus, durch anderweitig dringende Amtstreife an unserer Prüfung diesmal nicht theilnehmen zu können.

Doch bald wachte auch hier der Förderer des Schulwesens seinen Berufseifer nach jeder Richtung zu befriedigen; er verschob die Reise für den Abend, beurlaubte sich des Schlafes, und betrat zur anberaumten Stunde unser Schulgebäude, mit herzlichster Freude begrüßt von der überaus angenehm überraschten Versammlung.

Die Prüfung welche volle vier Stunden währte wurde sodann mit der größten Feierlichkeit abgehalten, und durch die Worte der allgemeinen Zufriedenheit dieses edlen Schulmannes erfreut, verließen die Eltern gehobenen Sinnes das Lehrgebäude zu neuen Opfern für ihre Kinder angeregt und aufgerichtet.

Hände doch das Beispiel dieses hochverehrten Mannes Nachahmung und Anklang, dann dürfen wir getrosten Muthes in die Zukunft blicken. T. R.

Kleine politische Rundschau.

Die politische Situation wird am besten durch einige der jüngsten Telegramme kennzeichnet, welche wir im Nachfolgenden reproduziren.

Das Londoner Protokoll wurde am Samstag im Ministerium des Auswärtigen von den Repräsentanten Englands, Rußlands, Frankreichs, Deutschlands, Oesterreich-Ungarns und Italiens unterzeichnet.

Ungeachtet der Unterzeichnung des Protokolls stimmen die meisten Tagblätter darin überein, daß dadurch der europäische Friede noch nicht völlig gesichert sei und verbreiten sich über die Ungewißheit der unmittelbaren Zukunft.

Berlin, 4. April. Die „Provinzial-Korrespondenz“ meldet: Der Reichskanzler gab dem Kaiser, in Folge seiner in letzterer Zeit schwer angegriffenen Gesundheit, den dringenden Wunsch zu erkennen, von seiner Amtstellung im Reich und Preußen entlassen zu werden; obwohl noch nicht ein endgiltiger Entschluß des Kaisers vorliegt, so darf es doch als wahrscheinlich gelten, daß dem Reichskanzler ein längerer Urlaub unter vollständiger Entbindung von der Theilnahme an den Geschäften ertheilt wird, demzufolge die volle Vertretung desselben geordnet wird. Der Reichskanzler begeben sich voraussichtlich baldigst nach Lauban.

Konstantinopel, 4. April. Auch der heutige Ministerrath beschäftigte sich mit der Prüfung der durch das Protokoll geschaffenen Lage; die Abrüstung wurde nicht beschlossen und die militärischen Vorkehrungen werden nicht unterbrochen.

Tagesneuigkeiten.

Die Repräsentantenwahl lieferte folgendes Resultat: Von den 400, zum oberen Wahlbezirke gehörenden Wählern theilnahmen sich an der Wahl: 210. Von den 293 Wählern des untern Wahlbezirktes hingegen stimmten 172.

Im oberen Wahlbezirke wurden gewählt: Heller Karoly (206), Kuzmit Karoly (205), Billecz Kamil (203), Mikolitz Gyula (201), Podhorányi Mándor (199), Speß János (198), Kazinczy Manó (197), Schmied Karoly (194), Pletenyi Endre (191), Stanczel Bela (187), Munk Henrik (173), Lafner István (172), Bróder Kálmán (170), Pechy Ignác (169), Brugger Antal (168), Vastófalv László (167), Ladomérffy György (167), Zboray Sándor (167), Müller Samu (164), Petruska András (164), Billecz Job (164), Horovitz Aron (163), Tibay Ignác (162), Urbanovszky Ignác (162), Michnaufsky Mándor (161), Kishely Albert (160), Mittermann István (160), Sztanyik János (155), Berthóty Lajos (154), Kozma Vincze (153), Papczun András senior (153), Erzságmáner: Ramer Josef (151), Zánossy János (149), Laczó Samu (142), Krauß Josef (146).

Im untern Wahlbezirke wurden zu Repräsentanten gewählt: József Gyula (165), Szepesházy Ferdinánd (165), Kuber Sándor (163), Gombos Alajos (158), Dravecz András (158), Zelinka Antal (154), Kovács Gyula (151), Holländer Leo (151), Tritsch Bela (151), Kóspolcsy Sándor (150), Kreuzer Gyula (148), Kovács Gyula (148), Kys Robert (140), Szabó Ede (141), Campione Karoly (146), Rádás Kálmán (146), Dobrovolsky József (145), Kavalitsky Ágost (145), Sebeczy András (143), Kozma József (141), Zsembery György (141), Zentó István (141), Sztanyik György (141), Erzságmáner: Kiss Antal (141), Szanusovszky István (141), Reisinger Vincze (141).

Ein fürchterliches Unglück ereignete sich bei Gelegenheit des Schadenfeuers, welches in der benachbarten Ortschaft Jinta vorigen Dienstag Nachts gegen zwei Uhr ausbrach und das dortige Wirthshaus samt dem unter einem Dache befindlichen Schoppen, Stallung und Wohnungen einäscherte.

Der Oberkommandant der hiesigen Feuerwehr erhielt gegen 7 Uhr früh die Nachricht von dem Brande, worauf er sammt einer ihm von dem Comitatsvorstande zur Verfügung gestellten Spritze und einer Abtheilung der Feuerwehr-Mannschaft sich an die Unglücksstelle verfügte. Das erwähnte sehr umfangreiche Gebäude, stand in lichterlohnen Flammen und Hunderte von Leuten waren bemüht des verheerenden Elementes Herr zu werden, jedoch ohne allen Erfolg.

Die Ankunft der Feuerwehr brachte endlich Ordnung an den Platz und es gelang, das Umsichgreifen des Feuers zu verhindern. Leider fielen dem Feuer auch Menschenleben zum Opfer.

Ein Mann verlor noch in der Nacht das Leben. Er mochte bei seinen Pferden geschlafen haben. Ein Pferd war auf ihn gestürzt, und als die Flammen sich auch des Innern des Gebäudes bemächtigten, verbrannte sowohl Pferd als Mann, so daß nur dessen unter dem Pferde gelegener Fuß und ein Theil des Rumpfes unverleht blieb. Später stürzte eine riesige Mauer ein, sechs Leute unter den Schutt begrabend.

Ein fürchterliches Klagegeschrei machte die Lüste erzittern. Weiber und Kinder wehlagten und rangen die Hände, während die Männer rath- und thallos dastanden. Aus dem Schutte ragte eine menschliche Hand heraus und erstichte Schmerzensstöße waren von dort her hörbar. Doch von den Hundert und Hundert anwesenden Männern hatte keiner den Muth, sich unter die dem Einsturze nahen übrigen Mauern zu wagen, um die unter dem Schutte lebendig Begrabenen zu retten. In dem Augenblicke stürzte sich der Oberkommandant der Feuerwehr, Herr v. Bornemisza, die drohende Gefahr nicht beachtend, sammt fünf Feuerwehrmännern auf den Unglücksort, fünf Verunglückte mit Lebensgefahr aus den Trümmern hervorholend. Dieselben, unter ihnen auch ein Feuerwehrmann, sind sämmtlich schwer verwundet. Der Letztere hat einen Schenkelbruch erlitten, doch ist dessen baldige Heilung in Aussicht gestellt. Später wurde unter den Trümmern noch der Leichnam eines Mannes aufgefunden, der im buchstäblichen Sinne des Wortes zermalmt war. Ihre Hochgeborenen die hochherzige Gräfin Dörfles, hat sich sämmtlicher Verunglückten angenommen, so auch des Feuerwehrmannes, dessen Verpflegung so wie auch die seiner Familie auf Ihre Kosten geschieht.

Auch hat die Frau Gräfin für denselben eine namhafte Summe als Schmerzensgeld deponirt und eine andere beträchtliche Summe zur Belohnung der braven Feuerwehrmänner, die ihren Nebenmenschen das Leben gerettet, gespendet.

Unsere Feuerwehr hat bei dieser Gelegenheit einen erhebenden Mannesmuth an den Tag gelegt und erhebt daraus, wie leichtsinnig jene urtheilten, die da predigten, es handle sich bei der Feuerwehr in erster Reihe ums Paradiesen.

Die Speriester Advokatenkammer hat die verstorbenen Advokaten Gustav Gallé in Leben und Robert Schmidt in Speriester aus ihre Liste gelöscht und für die Kanzlei des Ersten den Zebner Advokaten Bela Blaskovics, des Letzteren aber den Speriester Advokaten Sigmund Boros bestellt. Seinen Wohnsitz hat Advokat Eduard Klein von Poprad nach Kamestó und der Advokat Liborius Kail von Kirchdrauf nach Keszmarc verlegt.

Wenn man benebelt ist! Der Seelenhirt einer entfernter gelegenen Ortschaft kam jüngst in die Stadt in einem der hiesigen Schanklokale einkehrend, wo er des Geistigen im Uebermaße genoß. Hierauf machte er einige Gänge und bemerkte schließlich, nachdem er sich ein wenig erholt hatte, den Abgang von einigen hundert Gulden, welche er bei sich geführt zu haben vorgab. Er erstattete hievon der Polizei die Anzeige, doch hatten die Nachforschungen bisher keinen Erfolg.

Die zum Vortheile des Feuerwehrvereines zu veranstaltende Dilettantenvorstellung wird — sofern keine Hindernisse dazwischen treten — am 15. d. M. stattfinden, das Concert hingegen am 22. Näheres hierüber finden, unsere g. Leser an anderer Stelle.

Neues Hotel. Der Gastwirth zum „König von Polen“ hat im selben Hause (auf der Hauptgasse) wo sich seine Restauration befindet, die für die Aufnahme von Gästen bestimmten Zimmer bereits vollständig eingerichtet und stehen dieselben dem Verkehre von nun an offen. Die Einrichtung entspricht, was Eleganz, geschmackvolle Ausstattung und Bequemlichkeit betrifft, allen Anforderungen, wovon sich Jedermann überzeugen kann, der sich die Mühe nimmt, die Gastzimmer zu besichtigen. Namentlich verdienen die Möbel neuester Façon die vollste Aufmerksamkeit.

Antwort

auf die Frage eines Gewerbsmannes.

Aufgefordert mich zu äußern über den Stand der Angelegenheit, betreffend die Neuerrichtung der Rechts-Abtheilung im hiesigen Collegium, habe ich die Ehre meinen verehrten Mitbürgern folgendes mitzutheilen.

Zu dem Antrag — die Stadt-Commune als solche möge, damit es möglich werde, die einstweilen aufgelassene Rechts-Abtheilung je eher ins Leben treten zu lassen, ihrerseits zu den mit der Neuerrichtung verbundenen Auslagen etwas beitragen, hat mich am meisten die trostlose Lage unserer Gewerbsleute und Industriellen bewogen, — denn es läßt sich weder wegdisputiren noch wegleugnen, daß die gesammte Einwohnerschaft dieser herabgekommenen Stadt, sowohl in finanzieller als auch in socialer Hinsicht, durch die Auflösung der Rechts-Academie, einen unberechenbaren Schaden erlitten hat. — Ich war daher der Meinung, daß dieser mein gemeinnütziger Antrag allerseits die zuvorkommendste Unterstützung finden, und mit allgemeinem Wohlwollen aufgenommen werden wird. — Es kann sich daher ein jeder vorstellen wie ich überrascht sein mußte, als ich auf eine Opposition bis ans Messer stieß von einer Seite, wo ich sie am wenigsten vermuthete. — Nach großen Kämpfen siegte endlich die gute Sache, es wurde nämlich im Monate Dezember des jüngst verfloffenen Jahres 1876. in der Repräsen-

tantan-Eizung beschlossen, zu der Neuerrichtung der Rechts-Abtheilung durch 10 Jahre, jährlich 1000 fl. aus der städtischen Cassa beizutragen. — Das Protocoll jeder Repräsentanten-Eizung muß nach althergebrachter Praxis beglaubigt d. i. authentifizirt werden — bevor die Beschlüsse desselben ausgeführt werden. Diese Authentifizierung wurde wegen eingetretenen unvorhergesehenen Umständen erst etliche Monate nach der obbezogenen Eizung, wenn ich nicht irre, im Monate Februar vollzogen und nachdem dies geschehen, der General-Inspector v. Szedenyi, der Districtual-Inspector Minister Thomas v. Pechy und der Inspector des Eperieser Collegiums, Stefan v. Selenik-Álmáffy verständigt, — zugleich aber da dieser Beschluß mit einer Belastung der städtischen Cassa verbunden ist, auch dem hohen Ministerium des Innern behufs Bestätigung unterbreitet, und zwar da wir nicht mehr das Recht haben — mit den Ministern unmittelbar zu correspondiren, im Wege des Herrn Obergespan's Grafen Albin v. Csáky. — Dies geschah vor etlichen Wochen. — Dieser Tage retourierte nun der obbelobte Herr Obergespan alle bezüglichen Schriften der städtischen Repräsentanz mit dem Bedenken, daß diese Angelegenheit nicht vor das Forum des Ministeriums, sondern der Comitats-Jurisdiction gehöre.

In diesem Stadium befindet sich nun diese Angelegenheit. — Viele meinen, die Akten seien so gleich dem Comitale vorzulegen, andere glauben wiederum, nur zu dieser Zeit, wenn die Rechts-Academie factisch ins Leben getreten sein wird, und diese bewilligten tausend Gulden in das Budget aufzunehmen seien. — Nun was geschieht, das kann ich nicht angeben, denn ich weiß es nicht, auf jedenfall wird darüber nur die neue Repräsentanz beschließen.

Ein jedes gute Ding braucht Zeit, daß ist richtig, jedoch daß bei uns die Durchführung, selbst eines gemeinnützigen Projectes Jahre in Anspruch nimmt, und schließlich noch hintertrieben werden kann, ist wahrlich trostlos.

Nebrigens wäre es auch ganz überflüssig meinen Antrag so zu verhandeln, daß die Stadt nur in dem Falle und zu dieser Zeit, wenn alle 4 Jahrgänge auf einmal errichtet werden, und die Rechtsabtheilung staatsgültige Zeugnisse auszustellen berechtigt sein wird, verpflichtet sei, den bewilligten Betrag zu leisten. Dies wäre auf jeden Fall zu wünschen; aber, was kann das der Stadt schaden, wenn man den Anfang mit zwei oder drei Jahrgängen machen würde? — Die Betreffenden werden gewiß auch unangefordert dahin trachten, daß die Rechts-Abtheilung dem Gesetze entsprechend, errichtet werde. — Es wäre auch sehr schade meinen Antrag betreffs Ernennung eines Actions-Comites nicht anzunehmen, denn wer soll sich dieser Sache mit dem nöthigen Eifer annehmen? — Vielleicht die städtischen Beamten? das kann man von ihnen nicht verlangen, denn sie haben genug zu thun, wenn sie nur ihren anderweitigen Pflichten nachkommen wollen, dazu wären Männer berufen, die vor der Sache befeelt sind, und nicht scheuen ihre Kräfte der Durchführung dieser Angelegenheit, als eine Lebensfrage für die Stadt Eperies zu widmen.

Dies meine Antwort auf die geehrte Frage eines Gewerbemannes.
Eperies, am 2. April 1877. Kardos

Fruchtpreise vom 6. April 1877.

Roggen per 100 Stogr.	fl.	9.25	—
Weizen " 100 "	"	10.—	12.50
Gerste " 100 "	"	5.50	7.—
Hafer " 100 "	"	5.—	6.25
Weis " 100 "	"	—	—
Erbfen " 100 "	"	7.50	11.—
Linsen " 100 "	"	8.—	12.—
Haseln " 100 "	"	—	—
Erdäpfel " 100 "	"	2.25	—

Die in **Wien** am 31. März gehobene Zahlen.
86, 71, 90, 6, 34.

Die nächste Ziehung ist am 14. April 1877.

Die in **Brünn** am 4. April gehobene Zahlen:
52, 2, 34, 21, 3.

Die nächste Ziehung ist am 18. April 1877.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**
Kiadó-tulajdonos: **Az Eperiesi Bankgyűlet.**

1278. tk. sz. 83 1-3

Arverési hirdetmény.

Az eperiesi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik: mikép Vaniek Antal kérelme folytán, az ő tulajdonilag illető eperiesi 1044. számú tkönyvben bevezetett és 1600 forintban kitétt 736, 737 hr. sz. alatt i majorház és kertnek onkéntes árverés útján elárverezése elrendeltetvén, annak a megállapított feltételek értelmében elővetelére határnapul az 1877. évi april hó 26-ik napjának dél előtti 9 órája Dobay Sándor kir. közjegyzőnek eperiesi hivatalos irodájában kitézetik.

Megjegyeztetvén, hogy minden árverező a kikiáltási árnak 10% -ját bánatpénz címén az árverés előtt letenni tartozik: — hogy az ingatlan kikiáltási árán is eladatik, — és hogy a többi feltételek az itteni kir. telekkönyvi hatóságnál megtekinthetők.

Kelt az eperiesi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1877. évi március hó 22-én tartott üléséből.

Irányi,
elnök helyettes.

Kubinyi,
h. jegyző.

Bur freundlichen Erinnerung!

Der jungen Dame, welche Mittwoch den 4. d. erst in Raichau am Bahnhof, und dann 6 Uhr 30 nach Eperies fuhr,

ein herzliches Lebewohl!

Árverési hirdetés.

Az „eperiesi takarékpénztár“ részéről

arany, ezüst, értékpapír, vászon

sat. nemüekből álló zálogtárgyak. f. é. aprilhó 16-án, reggeli fél 9 és délutáni 2 órakor a takarékpénztárban tartandó

közárverés útján a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni.

Eperjesen, 1877. évi február 28-án.

Az eperiesi takarékpénztár igazgatósága.

142. v. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdt. 103 § a értelmében ezenel közhírré teszi: hogy az Eperiesi kir. járásbírósi 1114-15 1877. számú végzése által Papp Kálmán Eperiesi lakos ellen, a Soóvári kúriaest ügyesség részére 1600 ft 50 kr. bérleti követelés vegött elrendelt biztosítási végrehajtás folytán bíróság lefoglalt, s 1750 ft-ra becsült 1 szesztözdés berendezés, 1 négy ló erejű cseplőgép, 1 kő és 1 faépületből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minék a helyszínen, vagyis Lieserten a bérleti helységben leendő eszközésére határidőül 1877-ik évi aprilhó 18-ik napjának délelőtti 9 órája kitézetik, melyhez a venni szándékozók oly megjegyzéssel meghívhatók: hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen, a polg. tk. rdt. 106 § a szerint, szükség esetében becsáron alul is eladhatni fognak.

Kelt Eperiesen 1877-ik évi március hó 31-ik napján.
Torjay Károly,
kik. bírósi végrehajtó.

Auf der Hauptgasse vis-à-vis der Kirche ist im Hause Nr. 4. ein schönes großes

Gassengewölbe

mit 2 Thüren, nebst anstoßender Wohnung

vom Mai zu vergeben.

Näheres bei

Csatáry.

79 1-3

Szállás.

4 szoba és mellékletek, istálló kocsiszinnel vagy a nélkül kiadó főuteza 12. sz. alatt.

Eladó.

A kis sétatér alján, a megyeház mögötti utca végén lévő földszinti ház szabad kézből eladandó. A közelebbi feltételek t. Dessewffy Ignác urnál (a megyeházán) tudhatók meg.

Ház és földbirtok eladás

Nagyságos Potoczky-Dézy Antonia tulajdon, Eperies szab. kir. városban fekvő föltekei emeletes lakház, valamint szántóföldek és rétek, egy több kertekből, majorház, esür s egyéb gazdasági épületekből álló ingatlan birtok szabad kézből eladandó — esetleg 1877. évre kibérelhető. A feltételek iránt értekezhetni az alólírottal.

Wodianer Márton,

h. köz- és váltó-ügyvéd Eperiesen.

72 3-3

Haus- und Gut-Verkauf.

Das auf der Hauptgasse in Eperies gelegene und zum Besitze Abter Hochoboren, der Frau Antonie Dézy-Potoczky gehörige städtische Haus, sammt dem aus Acker, Wiesen, mehreren Gärten, einer Meierei, Scheuer und sonstigen Wirtschaftsbauten bestehenden Besitzthum ist aus freier Hand zu verkaufen, beziehungsweise für das Jahr 1877 zu verpachten. Das Nähere ist zu erfragen bei

Martin Wodianer,

Gerichts- und Wechseladvokat in Eperies.

Nyomatott az „Eperiesi Bankgyűlet“ könyvnyomdájában Eperiesen.

Vizitations-Anzeige.

Von Seite der „Eperieser Sparkasse“ werden diverse Pfänder, bestehend aus

Gold, Silber, Werthpapieren, Feinwand

u. am 16. April l. J. um halb 9 Uhr Vorm und 2 Uhr Nachmittags im Sparkassa-Gebäude mittelst öffentlicher Vizitation an den Meistbietenden verkauft.

Eperies, am 28. Februar 1877.

Die Direction
der eperieser Sparkasse.

Zu verpachten.

Das Gut **Ribnicz-Bunkocz** im Ungvarer Comitate, 1170 Joch groß, darunter 20 Joch Intravillan, 600 Joch Acker, 400 Joch Weisen, 150 Joch Wald und Weide, mit einem beträchtlichen Winter- und Sommer-Anbau, allsegleich zu verpachten. Näheres beim Generalen Máriaassy in Raichau.

76 2-3

Czigelkai Lajos-forrás,

a leghatalmasb lugsavas kékfeny tartalmu szikéleg vizek egyike és szénsavas szikélegben annyira gazdag, hogy minden eddig ismert ásványvizet e tartalomban felülhalad.

Kitünő sikerrel használtatott:

1. A mellbetegségekben: Tudógumók, Vérkohogés, Idült hurut, Mellvizkor.
2. A hasüregi betegségekben: Aranyér, Dugulások, Máj, hasnyálmirigy s fodermirigyek keményedési, Székrekedések, Sárgakór, epekó.
3. Huguéletművek bántalmái: Hugu tarthatlanság, Hugu-hurut, Fövény, Hugu-hólyagkóvek.
4. Némi működés zavarai: Havadás megrekedése, Petefészkek, és Méhtömemény ellen.
5. Köszvénybe.
6. Betvegységbe.
7. Rögzött kútegeknél.
8. Bujasenyv után hátramarradt kóros termények kiválasztására.

Használata fololdozza a kóros pangásokat s elősegíti a lassu el és kiválasztást. Ezen oldozó és hashajtó erejével még azon ritka, csak az ásványvizeknek tulajdon hatása párosul, hogy az a kiürülésekre következő gyöngeségnek elejét vevő.

E mellett lecsillapítja megnyugtatója a felizgatott ideg-főleg a dúc-ideg-rendszert és erőteljes hatást gyakorol a takonyhártyákra, a savós és rostos szövetekre s a mirigyek képletekre.

Egy 30 palackkal terhelt ládának ára 7 ft. — Nagyobb mennyiségű vételnél árteengedés.

Raktára: Gallotsik J. W. kereskedésében Eperiesen.

A kis-szebeni községi faiskolában létező **3-6 éves**

jeles faju ojtványok

darabonként 50 krjával számítva el fognak adatni. A venni szándékozók a városi gazdasági hivattal magokat érintkezésbe tenni sziveskedjenek.

Kelt Kis-Szebenben, 1877. márc. 22-én.